

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 50

fyrtiosjätte årgången

25 februari 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 344/2003 av den 24 februari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 11
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 345/2003 av den 24 februari 2003 om öppnande av en förmånstullkvot för import av rörråsocker med ursprung i AVS-länderna för leverans till raffinaderierna under perioden 1 mars 2003–30 juni 2003** ... 13
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 346/2003 av den 24 februari 2003 om inledande av en stående anbudsinfordran för försäljning på gemenskapsmarknaden av ris som innehas av det franska interventionsorganet och som är avsett som foder** 15

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2003/124/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 24 februari 2003 om finansiellt gemenskapsstöd under 2003 till verksamheten vid vissa av gemenskapens referenslaboratorier inom veterinärområdet (resthalter)** [delgivet med nr K(2003) 556] 20

2003/125/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 24 februari 2003 om finansiellt stöd från gemenskapen för 2003 till verksamheten vid vissa av gemenskapens referenslaboratorier på området djurhälsa och levande djur** [delgivet med nr K(2003) 562] 22

2003/126/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 24 februari 2003 om finansiellt stöd från gemenskapen till verksamheten vid vissa av gemenskapens referenslaboratorier inom veterinärområdet (biologiska risker) för år 2003** [*delgivet med nr K(2003) 565*] 25

2003/127/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 24 februari 2003 om ändring av beslut 2001/218/EG om att ålägga medlemsstaterna att tillfälligt vidta ytterligare åtgärder mot spridningen av *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle *et al.* (tallvedsnematoden) när det gäller andra områden i Portugal än sådana där det är känt att den inte förekommer** [*delgivet med nr K(2003) 581*] 27

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 343/2003

av den 18 februari 2003

om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.1 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) En gemensam asylpolitik, med ett gemensamt europeiskt asylsystem, är en del av Europeiska unionens mål att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för dem som av olika omständigheter tvingas söka skydd i gemenskapen på laglig väg.
- (2) Europeiska rådet enades vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 om att arbeta för att inrätta ett gemensamt europeiskt asylsystem, grundat på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, och på så sätt garantera att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, det vill säga att principen om "non-refoulement" bevaras. Utan att det påverkar ansvarighetskriterierna i denna förordning betraktas i detta avseende medlemsstaterna, som alla iakttar principen om "non-refoulement", som säkra länder för medborgare i tredje land.
- (3) I slutsatserna från Tammerfors förklarades också att detta system på kort sikt bör omfatta ett tydligt och praktiskt genomförbart sätt att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan.
- (4) En sådan metod bör bygga på objektiva kriterier, som är rättvisa för både medlemsstaterna och de berörda personerna. Den bör särskilt göra det möjligt att snabbt

avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret, för att garantera faktisk tillgång till förfarandena för fastställande av flyktingstatus och inte äventyra målet att behandla asylansökningar snabbt.

- (5) Det stegvisa införandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem bör på sikt leda till ett gemensamt förfarande och en gemensam status i hela unionen för personer som beviljas asyl. Det är nu dags att, samtidigt som man gör de förbättringar som erfarenheten visat nödvändiga, bekräfta de principer som ligger till grund för konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna ⁽⁴⁾, som undertecknades i Dublin den 15 juni 1990 (nedan kallad "Dublinkonventionen"). Genomförandet av konventionen har främjat harmoniseringen av asylpolitiken.
- (6) Familjer bör hållas samman i den mån det är förenligt med de andra mål man vill uppnå genom att införa kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan.
- (7) Om en och samma medlemsstat gör en samlad prövning av asylansökningar från medlemmar i samma familj kan ansökningarna prövas grundligt, så att de beslut som fattas i dessa ärenden blir enhetliga. Medlemsstaterna bör kunna frångå ansvarighetskriterierna för att göra det möjligt att sammanföra familjemedlemmar när detta är nödvändigt av humanitära skäl.
- (8) Ett gradvis upprättande av ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för personer garanteras i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och införandet av en gemenskapspolitik för villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse, med gemensamma insatser för att hantera de yttre gränserna, gör det nödvändigt att finna en jämvikt mellan ansvarighetskriterierna i en anda av solidaritet.

⁽¹⁾ EGT C 304 E, 30.10.2001, s. 192.

⁽²⁾ Yttrande av den 9 april 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT C 125, 27.5.2002, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT C 254, 19.8.1997, s. 1.

- (9) Det går att förenkla tillämpningen av förordningen och göra den effektivare genom bilaterala överenskommelser mellan medlemsstaterna för att förbättra kommunikationen mellan behöriga myndigheter, korta ner förfarandena eller förenkla handläggningen av framställningar om övertagande eller återtagande och fastställa former för överföringar av asylsökande.
- (10) Det är nödvändigt att säkra överensstämmelse mellan Dublinkonventionens bestämmelser om ansvarig medlemsstat och motsvarande bestämmelser i denna förordning. Man bör även se till att denna förordning överensstämmer med rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen ⁽¹⁾.
- (11) Det Eurodacs system som införts genom förordning (EG) nr 2725/2000, särskilt genomförandet av artiklarna 4 och 8 i denna, bör underlätta genomförandet av den här förordningen.
- (12) I fråga om behandlingen av personer som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning är medlemsstaterna bundna av sina förpliktelser enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i.
- (13) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (14) Genomförandet av förordningen bör utvärderas regelbundet.
- (15) Förordningen följer de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽³⁾. Den syftar särskilt till att trygga full respekt för den rätt till asyl som garanteras i artikel 18 i stadgan.
- (16) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att införa kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (17) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Förenade kungariket och Irland genom skrivelser av den 30 oktober 2001 meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (18) Danmark deltar i enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte i antagandet av detta beslut och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning.
- (19) Dublinkonventionen förblir i kraft och fortsätter att tillämpas mellan Danmark och de medlemsstater som är bundna av denna förordning fram till dess att ett avtal som gör det möjligt för Danmark att delta i förordningen har ingåtts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat.

Artikel 2

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare enligt artikel 17.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- b) *Genèvekonventionen*: konventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.
- c) *asylansökan*: en ansökan som har getts in av en tredjelandsmedborgare och som kan anses som en ansökan om internationellt skydd av en medlemsstat i enlighet med Genèvekonventionen. En ansökan om internationellt skydd skall antas vara en asylansökan, om inte tredjelandsmedborgaren uttryckligen begär en annan typ av skydd, som kan sökas särskilt.
- d) *sökande* eller *asylsökande*: en tredjelandsmedborgare som har gett in en asylansökan som ännu inte har slutligt avgjorts.

⁽¹⁾ EGT L 316, 15.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

- e) *prövning av asylansökan*: alla de prövningsåtgärder, beslut eller avgöranden som ankommer på de behöriga myndigheterna i ett asylärende enligt nationell lagstiftning, med undantag för förfarandena för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
- f) *återkallande av asylansökan*: åtgärder varigenom den asylsökande i enlighet med nationell lagstiftning, uttryckligen eller underförstått, avbryter det förfarande som inleddes i och med att han eller hon gav in sin asylansökan.
- g) *flykting*: varje tredjelandsmedborgare som åtnjuter sådan ställning som anges i Genèvekonventionen och genom denna ställning beviljas rätt att vistas i en medlemsstat.
- h) *underårig utan medföljande vuxen*: ogifta personer under arton år som anländer till medlemsstaternas territorium utan medföljande vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för dem, så länge som de inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen. Detta inbegriper underåriga som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anlänt till medlemsstaternas territorium.
- i) *familjemedlemmar*: i den mån familjen var en familj redan i ursprungslandet, följande medlemmar av sökandens familj som befinner sig på medlemsstaternas territorium:
- Den asylsökandes make eller maka eller ogifta partner i ett varaktigt förhållande, om lagstiftningen eller sedvanan i den berörda medlemsstaten behandlar ogifta par som jämställda med gifta par i sin utlänningslag.
  - Underåriga barn till sådana par som avses i led i eller till sökanden, förutsatt att de är ogifta och i beroende ställning, oavsett om de är födda inom eller utom äkten-skapet eller adopterade enligt nationell lagstiftning.
  - Fadern, modern eller vårdnadshavaren om sökanden eller flyktingen är underårig och ogift.
- j) *uppehållstillstånd*: varje tillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som berättigar en tredjelandsmedborgare att vistas på dess territorium, inklusive de dokument som styrker rätten att vistas på territoriet inom ramen för tillfälligt skydd eller i väntan på att den situation som förhindrar att ett utvisningsbeslut verkställs skall upphöra, med undantag för viseringar och andra tillfälliga uppehållstillstånd som utfärdas under den tid som krävs för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret enligt denna förordning eller under prövningen av en asylansökan eller en ansökan om uppehållstillstånd.
- k) *visering*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för transitering genom eller inresa för vistelse i denna medlemsstat eller flera medlemsstater. Viseringarnas art fastställs enligt följande definitioner:
- visering för längre vistelse*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för vistelse i denna medlemsstat under längre tid än tre månader.
  - visering för kortare vistelse*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för vistelse i denna medlemsstat eller flera medlemsstater under högst tre månader.
  - transitvisering*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för transitering genom denna medlemsstat eller flera medlemsstater, med undantag av flygplatstransitering.
  - visering för flygplatstransitering*: tillstånd eller beslut som gör det möjligt för en tredjelandsmedborgare som särskilt omfattas av detta krav att passera genom transitområdet på en flygplats, dock utan att beträda den berörda medlemsstatens territorium, vid en mellanlandning eller en överföring mellan olika sträckor under en internationell flygning.

KAPITEL II

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 3

- Medlemsstaterna skall pröva varje asylansökan som lämnas in av en tredjelandsmedborgare till någon medlemsstat antingen vid gränsen eller inom medlemsstatens territorium. Ansökan skall prövas av en enda medlemsstat, som skall vara den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III fastställs som ansvarig.
- Genom undantag från punkt 1 får varje medlemsstat pröva en asylansökan som lämnas in av en tredjelandsmedborgare, även om det inte föreligger någon sådan skyldighet enligt de kriterier som anges i denna förordning. I så fall blir denna medlemsstat ansvarig i förordningens mening och skall överta de skyldigheter som följer av detta ansvar. I förekommande fall skall denna medlemsstat underrätta den tidigare ansvariga medlemsstaten, den medlemsstat som genomför ett förfarande för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret eller den medlemsstat som har mottagit en framställan om övertagande eller återtagande.
- Varje medlemsstat behåller möjligheten att, med tillämpning av sin nationella rätt, skicka en asylsökande till ett tredje land i enlighet med bestämmelserna i Genèvekonventionen.
- Den asylsökande skall underrättas skriftligen, på ett språk som han eller hon rimligen kan förväntas förstå, om tillämpningen av denna förordning, dess tidsfrister och konsekvenser.

Artikel 4

- Förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret enligt denna förordning skall inledas när en asylansökan första gången lämnas in i en medlemsstat.

2. En asylansökan skall anses inlämnad vid den tidpunkt då en formell ansökan från den asylsökande eller en rapport från myndigheterna inkom till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. Om ansökan inte är skriftlig, bör rapporten upprättas så snart som möjligt efter avsiktsförklaringen.

3. Vid tillämpningen av denna förordning skall situationen för underåriga barn som medföljer den asylsökande och som uppfyller definitionen av familjemedlemmar i artikel 2 i betraktas som oskiljaktig från föräldrarnas eller vårdnadshavarens situation och vara en fråga för den medlemsstat som har ansvaret för att pröva föräldrarnas eller vårdnadshavarens asylansökan, även om de underåriga inte själva söker asyl. Barn som föds efter sökandens ankomst till medlemsstaternas territorium skall behandlas på samma sätt, utan att ett nytt förfarande för övertagande behöver inledas.

4. Om en asylansökan lämnas in till de behöriga myndigheterna i en medlemsstat av en sökande som befinner sig på en annan medlemsstats territorium, skall den medlemsstat där sökanden befinner sig avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan. Den medlemsstat där sökanden befinner sig skall utan dröjsmål underrättas av den medlemsstat som har mottagit asylansökan och skall därefter i enlighet med denna förordning anses vara den medlemsstat där ansökan getts in.

Sökanden skall skriftligen underrättas om denna överföring och vilken dag den ägde rum.

5. Enligt villkoren i artikel 20 skall den medlemsstat där asylansökan har getts in, i syfte att avsluta förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan, återta en asylsökande som befinner sig i en annan medlemsstat och som där har gett in en ny ansökan efter att ha återkallat sin ansökan under förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret.

Denna skyldighet skall upphöra om den asylsökande under tiden har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader eller har beviljats uppehållstillstånd i en medlemsstat.

KAPITEL III

KRITERIERNAS RANGORDNING

Artikel 5

1. Kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret skall tillämpas i den ordning de anges i detta kapitel.

2. Vilken medlemsstat som har ansvaret skall avgöras utifrån dessa kriterier mot bakgrund av situationen vid den tidpunkt då den asylsökande först lämnade in sin ansökan i en medlemsstat.

Artikel 6

Om den asylsökande är en underårig utan medföljande vuxen, skall ansvaret för att pröva asylansökan ligga hos den medlemsstat där en medlem av sökandens familj lagligen befinner sig, förutsatt att det är för den underåriges bästa.

I frånvaro av en familjemedlem skall den medlemsstat där den underåriga har gett in sin ansökan vara ansvarig för prövningen av asylansökan.

Artikel 7

Om en familjemedlem till den asylsökande, oberoende av om familjen bildades tidigare i ursprungslandet, har beviljats rätt att i egenskap av flykting vistas i en medlemsstat, skall den medlemsstaten ansvara för prövningen av asylansökan, om de berörda personerna så önskar.

Artikel 8

Om en familjemedlem till den asylsökande befinner sig i en medlemsstat och har gett in en ansökan som ännu inte blivit föremål för ett första beslut i sak, skall den medlemsstaten ansvara för prövningen av asylansökan, om de berörda personerna så önskar.

Artikel 9

1. Om den asylsökande har ett giltigt uppehållstillstånd, skall den medlemsstat som utfärdat tillståndet ansvara för prövningen av asylansökan.

2. Om den asylsökande har en giltig visering, skall den medlemsstat som utfärdat viseringen ansvara för prövningen av asylansökan, såvida inte viseringen har utfärdats på en annan medlemsstats vägnar eller efter skriftligt bemyndigande av en annan medlemsstat. I så fall skall den medlemsstaten ansvara för prövningen av asylansökan. Om en medlemsstat först samråder med den centrala myndigheten i en annan medlemsstat, särskilt av säkerhetsskäl, skall den senare medlemsstatens svar inte anses vara ett skriftligt bemyndigande i den mening som avses i denna bestämmelse.

3. Om den asylsökande har flera giltiga uppehållstillstånd eller viseringar, utfärdade av olika medlemsstater, skall frågan om vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan avgöras enligt följande:

a) Den medlemsstat som har utfärdat uppehållstillstånd med längst giltighetstid eller, om tillstånden gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat det uppehållstillstånd som löper ut sist.

b) Den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist, om de olika viseringarna är av samma art.

c) Om viseringarna är av olika art, den medlemsstat som har utfärdat viseringen med den längsta giltighetstiden eller, om viseringarna gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist.

4. Om den asylsökande endast har ett eller flera uppehållstillstånd som löpt ut inom den senaste tvåårsperioden eller en eller flera viseringar som löpt ut inom den senaste sexmånadersperioden och som gjort det möjligt för honom eller henne att resa in på en medlemsstats territorium, skall punkterna 1, 2 och 3 vara tillämpliga så länge som den asylsökande inte lämnar medlemsstaternas territorium.

Om den asylsökande har ett eller flera uppehållstillstånd som löpt ut sedan mer än två år tillbaka eller en eller flera viseringar som löpt ut sedan mer än sex månader tillbaka och som gjort det möjligt för honom eller henne att resa in på en medlemsstats territorium, och om han eller hon inte har lämnat medlemsstaternas territorium, skall den medlemsstat där ansökan lämnas in vara ansvarig.

5. Om ett uppehållstillstånd eller en visering har utfärdats på grundval av en fiktiv eller lånad identitet eller på grundval av förfalskade, efterbildade eller ogiltiga handlingar, skall detta inte hindra att den medlemsstat som utfärdat uppehållstillståndet eller viseringen tilldelas prövningsansvaret. Den medlemsstaten skall dock inte vara ansvarig om den kan visa att ett bedrägeri har begåtts efter det att uppehållstillståndet eller viseringen utfärdades.

Artikel 10

1. Om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 18.3, även sådana uppgifter som avses i kapitel III i förordning (EG) nr 2725/2000, att en asylsökande utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredje land, skall den medlemsstat där inresan ägt rum ansvara för prövningen av asylansökan. Detta ansvar skall upphöra tolv månader efter det att den otillåtna gränspassagen ägde rum.

2. När en medlemsstat inte kan eller inte längre kan hållas ansvarig i enlighet med punkt 1 och om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 18.3, att den asylsökande – som har rest in på en medlemsstats territorium utan tillstånd eller vars sätt att resa in inte kan fastställas – vid tiden för ansökans inlämning tidigare har vistats en sammanhängande period på minst fem månader i en medlemsstat, skall den medlemsstaten ansvara för prövningen av asylansökan.

Om den asylsökande har vistats under tidsperioder på minst fem månader i flera medlemsstater, skall den medlemsstat där detta senast varit fallet ansvara för prövningen av asylansökan.

Artikel 11

1. Om en tredjelandsmedborgare reser in på en medlemsstats territorium där han eller hon inte behöver visering skall den medlemsstaten ansvara för prövningen av dennes asylansökan.

2. Principen i punkt 1 är inte tillämplig om tredjelandsmedborgaren lämnar in sin asylansökan i en annan medlemsstat där han eller hon inte heller behöver visering för inresa till territoriet. I detta fall skall den senare medlemsstaten ansvara för prövningen av asylansökan.

Artikel 12

Om en asylansökan görs av en tredjelandsmedborgare på det internationella transitområdet på en flygplats i en medlemsstat skall den medlemsstaten ansvara för prövningen.

Artikel 13

Om det på grundval av kriterierna i denna förordning inte kan avgöras vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan, skall den medlemsstat där asylansökan först lämnades in ansvara för prövningen.

Artikel 14

Om flera medlemmar av samma familj lämnar in asylansökningar i en medlemsstat samtidigt, eller vid olika tidpunkter som ligger så nära varandra att förfarandena för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen kan genomföras samlat, och om tillämpningen av kriterierna i denna förordning skulle leda till att familjemedlemmarna separeras, skall följande bestämmelser ligga till grund för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret:

- a) Den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för övertagande av flertalet familjemedlemmar skall ansvara för prövningen av alla familjemedlemmarnas asylansökningar.
- b) I annat fall skall den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för prövningen av den äldsta familjemedlemmens asylansökan ansvara för prövningen.

KAPITEL IV

HUMANITÄR KLAUSUL

Artikel 15

1. En medlemsstat får, även om den inte är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning, sammanföra familjemedlemmar och andra släktingar i beroendeställning av humanitära skäl, särskilt familjeskäl eller kulturellt betingade faktorer. I detta fall skall den medlemsstaten efter framställan av en annan medlemsstat pröva den berörda personens asylansökan. De berörda personerna måste ge sitt medgivande.

2. Om den berörda personen är beroende av den andres hjälp på grund av graviditet eller ett nyfött barn, svår sjukdom, allvarligt funktionshinder eller hög ålder, skall medlemsstaterna normalt hålla samman eller sammanföra den asylsökande med en annan släkting som vistas på en annan medlemsstats territorium, förutsatt att familjebanden fanns i ursprungslandet.

3. Om den asylsökande är en underårig utan medföljande vuxen och i en annan medlemsstat har en eller flera släktingar som kan ta hand om honom eller henne, skall medlemsstaterna om möjligt sammanföra den underårige med släktingen eller släktingarna, såvida detta inte strider mot den underåriges bästa.

4. Om den tillfrågade medlemsstaten bifaller denna framställan, skall ansvaret för prövningen av ansökan överföras till den medlemsstaten.

5. Villkoren och förfarandena för genomförandet av denna artikel, inklusive samrådsmekanismer vid behov för att reglera meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna i fråga om behovet av att sammanföra personerna i fråga eller lämplig plats för detta, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 27.2.

KAPITEL V

ÖVERTAGANDE OCH ÅTERTAGANDE

Artikel 16

1. Den medlemsstat som enligt kriterierna i denna förordning har ansvaret för att pröva en asylansökan skall vara skyldig att

- a) på de villkor som anges i artiklarna 17–19 överta en asylsökande som har gett in en ansökan i en annan medlemsstat,
- b) slutföra prövningen av asylansökan,
- c) på de villkor som anges i artikel 20 återta en asylsökande vars ansökan är under prövning och som utan tillstånd befinner sig i en annan medlemsstat,
- d) på de villkor som anges i artikel 20 återta en asylsökande som har återkallat en ansökan under prövning och gett in en asylansökan i en annan medlemsstat,
- e) på de villkor som anges i artikel 20 återta en tredjelandsmedborgare vars asylansökan har avslagits och som utan tillstånd befinner sig i en annan medlemsstat.

2. Om en medlemsstat utfärdar uppehållstillstånd till den asylsökande, skall de skyldigheter som anges i punkt 1 överföras till den medlemsstaten.

3. De skyldigheter som anges i punkt 1 skall upphöra om tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader, om han eller hon inte har ett giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av den ansvariga medlemsstaten.

4. De skyldigheter som anges i punkt 1 d och 1 e skall också upphöra så snart som den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av asylansökan, efter det att ansökan återkallats eller avslagits, har vidtagit och genomfört de åtgärder som krävs för att tredjelandsmedborgaren skall kunna återvända till sitt ursprungsland eller resa till ett annat land dit han eller hon lagligen kan bege sig.

Artikel 17

1. Om en medlemsstat som har mottagit en asylansökan bedömer att en annan medlemsstat skall ansvara för prövningen av denna ansökan, får den förstnämnda medlemsstaten så snart som möjligt och i vart fall inom tre månader från det att asylansökan lämnades in enligt artikel 4.2 anmoda den senare medlemsstaten att överta den asylsökande.

Om framställan om övertagande av en asylsökande inte görs inom tre månader, skall den medlemsstat där ansökan lämnades in ansvara för prövningen av den.

2. Den anmodande medlemsstaten får begära ett brådskande svar, om asylansökan har getts in efter vägrad inresa eller vistelse, efter anhållande på grund av vistelse utan tillstånd eller efter delgivning eller verkställighet av beslut om utvisning och/eller om den asylsökande hålls i förvar.

I en sådan framställan skall anges grunderna till varför ett brådskande svar är nödvändigt samt en svarsfrist. Svarsfristen skall vara minst en vecka.

3. I båda fallen skall en framställan om en annan medlemsstats övertagande göras med användning av ett standardformulär och innehålla bevis eller indicier i enlighet med de två förteckningar som nämns i artikel 18.3 och/eller relevanta uppgifter ur den asylsökandes redogörelse, så att myndigheterna i den anmodade medlemsstaten skall kunna kontrollera om den är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning.

Bestämmelserna om formerna för hur en framställan skall göras och översändas skall antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

Artikel 18

1. Den anmodade medlemsstaten skall utföra de kontroller som behövs och fatta beslut om en framställan om övertagande av en asylsökande inom två månader från det att framställan gjordes.

2. Under det förfarande som föreskrivs i denna förordning för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan skall bevis och indicier användas.

3. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2 skall det utarbetas två förteckningar som regelbundet skall ses över, med uppgifter om bevis och indicier enligt följande kriterier:

a) Bevis

- i) Här avses formella bevis som avgör ansvar enligt förordningen, så länge de inte vederläggs genom motbevis.
- ii) Medlemsstaterna skall till den kommitté som avses i artikel 27 lämna förslagor till de olika kategorierna av administrativa dokument, i enlighet med den indelning som fastställs i förteckningen över formella bevis.

b) Indicier

- i) Här avses indikationer som, även om de kan motsägas, i vissa fall kan vara tillräckliga, beroende på vilket bevisvärde de tillmäts.
- ii) Deras bevisvärde, i förhållande till ansvaret för prövningen av asylsökningen, skall bedömas från fall till fall.

4. Beviskraven bör inte gå utöver det som är nödvändigt för att rätt kunna tillämpa denna förordning.

5. Om det saknas formell bevisning, skall den anmodade medlemsstaten ta på sig ansvaret om det finns indicier som är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att ansvaret skall kunna fastställas.

6. Om den anmodande medlemsstaten har begärt ett brådskande svar, i enlighet med bestämmelserna i artikel 17.2, skall den anmodade medlemsstaten göra allt den kan för att svara inom den angivna fristen. I undantagsfall, där det kan visas att prövningen av en framställan om övertagande är särskilt komplicerad, får den anmodade medlemsstaten lämna svar efter det att den begärda tidsgränsen har överskridits, men skall under alla förhållanden svara inom en månad. I sådana situationer måste den anmodade medlemsstaten meddela sitt beslut att uppskjuta sitt svar till den anmodande medlemsstaten inom den ursprungligen begärda tidsfristen.

7. Om inget svar har lämnats inom två månader enligt punkt 1 respektive en månad enligt punkt 6, skall framställan om övertagande anses godtagen och medföra skyldighet att överta personen, vilket innefattar bestämmelser om lämpliga ankomstarrangemang.

Artikel 19

1. Om den anmodade medlemsstaten samtycker till att överta en asylsökande, skall den medlemsstat där asylansökan lämnades in meddela den asylsökande beslutet att inte pröva ansökan och skyldigheten att överföra sökanden till den ansvariga medlemsstaten.

2. Det beslut som avses i punkt 1 skall vara motiverat. Det skall innehålla uppgifter om frister för överföringen och om nödvändigt information om vilken dag och på vilken plats den asylsökande skall infinna sig, om han eller hon beger sig till den ansvariga medlemsstaten på egen hand. Detta beslut skall kunna överklagas eller omprövas. Ett överklagande eller en omprövning av beslutet skall inte ha någon suspensiv verkan

för genomförandet av överföringen utom om domstol eller behörig myndighet så beslutar från fall till fall, om den nationella lagstiftningen medger detta.

3. Överföringen av sökanden från den medlemsstat där asylansökan lämnades in till den ansvariga medlemsstaten skall verkställas i enlighet med den förstnämnda medlemsstatens nationella lagstiftning, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader efter det att framställan om övertagande godtogs eller beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades.

Vid behov skall den anmodande medlemsstaten förse den asylsökande med en passersedel, som skall vara utformad efter den modell som antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

Den ansvariga medlemsstaten skall alltefter omständigheterna underrätta den anmodande medlemsstaten om huruvida den asylsökande kommit fram i god ordning eller inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.

4. Om överföringen inte görs inom tidsfristen på sex månader, skall ansvaret ligga hos den medlemsstat där asylansökan lämnades in. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen inte kunnat utföras på grund av att den asylsökande varit frihetsberövad, eller till högst arton månader om den asylsökande håller sig undan.

5. Kompletterande bestämmelser om hur överföringen skall verkställas får antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

Artikel 20

1. Återtagande av en asylsökande enligt artikel 4.5 och artikel 16.1 c, d och e skall verkställas enligt följande bestämmelser:

a) En framställan om återtagande skall innehålla de uppgifter som krävs för att den anmodade medlemsstaten skall kunna kontrollera att den har ansvaret.

b) Den anmodade medlemsstaten är skyldig att utföra nödvändiga kontroller och besvara den framställan den fått så fort som möjligt, och under inga omständigheter får tidsgränsen på en månad överskridas från det att beslutet om hänskjutande har meddelats. Om framställningen grundar sig på uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, skall tidsfristen minskas till två veckor.

c) Om den anmodade medlemsstaten inte meddelar sitt beslut inom den frist på en månad respektive två veckor som anges i b, skall den anses ha samtyckt till att återta den asylsökande.

d) En medlemsstat som samtycker till att återta en asylsökande skall vara skyldig att åter släppa in denna person på sitt territorium. Överföringen skall verkställas enligt den anmodande medlemsstatens nationella lagstiftning, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader efter det att framställan om återtagande av en annan medlemsstat godtogs eller beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades.

e) Den anmodande medlemsstaten skall underrätta den asylsökande om att han eller hon skall återtas av den ansvariga medlemsstaten. Beslutet skall vara motiverat. Det skall innehålla uppgifter om frister för överföringen och om nödvändigt information om vilken dag och på vilken plats den asylsökande skall infinna sig, om han eller hon beger sig till den ansvariga medlemsstaten på egen hand. Detta beslut skall kunna överklagas eller omprövas. Ett överklagande eller en omprövning av beslutet skall inte ha någon suspensiv verkan för genomförandet av överföringen utom om domstol eller behörig myndighet beslutar så från fall till fall, om den nationella lagstiftningen medger detta.

Vid behov skall den anmodande medlemsstaten förse den asylsökande med en passersedel, som skall vara utformad efter den modell som antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

Den ansvariga medlemsstaten skall alltefter omständigheterna underrätta den anmodande medlemsstaten om huruvida den asylsökande kommit fram i god ordning eller inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.

2. Om överföringen inte görs inom tidsfristen på sex månader, skall ansvaret ligga hos den medlemsstat där asylansökan lämnades in. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen eller prövningen av ansökan inte kunnat genomföras på grund av att den asylsökande var frihetsberövad, eller till högst arton månader om den asylsökande håller sig undan.

3. Bestämmelserna om bevis och indicier och deras tolkning samt om formerna för hur en framställan skall göras och överlämnas skall antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

4. Kompletterande bestämmelser om hur överföringen skall verkställas får antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

KAPITEL VI

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 21

1. Varje medlemsstat skall meddela varje annan medlemsstat som begär det sådana personuppgifter om den asylsökande som är adekvata, relevanta och inte mer omfattande än vad som krävs för att

- avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan,
- pröva asylansökan,
- uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 får endast avse

- personuppgifter om sökanden och i förekommande fall familjemedlemmar (fullständigt namn, i förekommande fall tidigare namn, smeknamn eller pseudonymer, nuvarande och tidigare medborgarskap samt födelsedatum och födel-seort),

b) identitets- och resehandlingar (referenser, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, plats för utfärdande m.m.),

c) andra uppgifter som behövs för att fastställa sökandens identitet, inklusive fingeravtryck enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 2725/2000,

d) orter där sökanden uppehållit sig och resvägar,

e) uppehållstillstånd och viseringar som har utfärdats av en medlemsstat,

f) platsen där ansökan lämnades in,

g) datum för en eventuell tidigare asylansökan, datum för den aktuella ansökan, hur långt handläggningen framskridit och innehållet i ett eventuellt beslut.

3. Vidare får den ansvariga medlemsstaten, om det skulle krävas i samband med prövningen av asylansökan, anmoda en annan medlemsstat att lämna ut de uppgifter som den asylsökande åberopat till stöd för sin ansökan och skälen för eventuella beslut som fattats rörande den asylsökande. Den anmodade medlemsstaten får vägra att tillmötesgå denna framställan, om utlämnandet av uppgifterna skulle kunna äventyra väsentliga intressen för den medlemsstaten eller skyddet av den berörda personens eller någon annans grundläggande fri- och rättigheter. Uppgifterna får endast lämnas ut om den asylsökande skriftligen gett sitt samtycke till detta.

4. Varje framställan om uppgifter skall motiveras, och om den har till syfte att kontrollera om det föreligger ett kriterium som kan medföra ansvar för den anmodade medlemsstaten skall det i framställan uppges på vilka bevis – inklusive relevant information från säkra källor om var och hur asylsökande reser in på medlemsstaternas territorium – eller på vilken särskild och kontrollerbar del i sökandens redogörelse framställan grundar sig. Sådan information från säkra källor kan inte i sig anses tillräcklig för att avgöra en medlemsstats ansvar och behörighet enligt denna förordning, men den kan vara till hjälp vid bedömningen av andra indikationer som har samband med en enskild asylsökande.

5. Den anmodade medlemsstaten skall vara skyldig att svara inom sex veckor.

6. Utbyte av uppgifter skall ske på begäran av en medlemsstat och får bara äga rum mellan de myndigheter som har utsetts av respektive medlemsstat; varje medlemsstat skall meddela kommissionen vilken myndighet som har utsetts, och kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater.

7. De utväxlade uppgifterna får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1. I varje medlemsstat får uppgifterna beroende på sin art och den mottagande myndighetens befogenheter endast vidarebefordras till myndigheter och domstolar som har till uppgift att

- avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan,
- pröva asylansökan,
- uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.

8. Den medlemsstat som överför uppgifter skall ansvara för att de är riktiga och aktuella. Om det framkommer att den har överfört uppgifter som är felaktiga eller som inte borde ha överförts, skall de mottagande medlemsstaterna underrättas om det utan dröjsmål. De skall rätta eller utplåna dessa uppgifter.

9. Den asylsökande skall ha rätt att på begäran få ta del av de uppgifter om honom eller henne som behandlats.

Om den asylsökande konstaterar att uppgifterna har behandlats i strid med denna förordning eller Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾, särskilt genom att de är ofullständiga eller felaktiga, har han eller hon rätt att få dem rättade, utplånade eller blockerade.

Den myndighet som rättar, utplånar eller blockerar uppgifterna skall alltefter omständigheterna underrätta den medlemsstat som har lämnat eller mottagit uppgifterna.

10. I varje berörd medlemsstat skall överföringen och mottagandet av de utväxlade uppgifterna noteras i den berörda personens personakt och/eller i ett register.

11. De utväxlade uppgifterna skall inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för de ändamål som de har utväxlats för.

12. Om uppgifterna inte behandlas automatiskt, inte ingår i eller inte kommer att ingå i ett register, skall varje medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för att genom effektiva kontroller se till att denna artikel efterlevs.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om vilka myndigheter som har ansvaret för att skyldigheterna enligt denna förordning uppfylls och skall se till att dessa myndigheter har de resurser som krävs för att utföra sitt arbete och i synnerhet för att inom föreskrivna tidsfrister besvara framställningar om uppgifter och om övertagande och återtagande av asylsökande.

2. Regler för upprättande av säkra elektroniska överföringskanaler mellan de myndigheter som avses i punkt 1, på vilka framställningar översänds och som garanterar att avsändarna automatiskt får ett elektroniskt mottagningsbevis, skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2.

Artikel 23

1. Medlemsstaterna får sinsemellan ingå bilaterala administrativa överenskommelser om hur förordningen skall tillämpas i praktiken och därmed underlätta dess genomförande och göra den effektivare. Dessa överenskommelser får avse

a) utbyte av sambandspersoner,

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

b) enklare förfaranden och kortare frister för översändande och prövning av framställningar om övertagande eller återtagande av asylsökande.

2. De överenskommelser som avses i punkt 1 skall anmälas till kommissionen. Kommissionen skall kontrollera att de överenskommelser som avses i punkt 1 b inte strider mot bestämmelserna i denna förordning.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

1. Denna förordning ersätter konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna, undertecknad i Dublin den 15 juni 1990 (Dublinkonventionen).

2. För att säkerställa kontinuitet i bestämmelserna om avgörande av vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan, om asylansökan getts in efter det datum som avses i artikel 29 andra stycket, skall omständigheter som kan göra en medlemsstat ansvarig enligt bestämmelserna i denna förordning beaktas även om de förelåg före detta datum, med undantag av de händelser som avses i artikel 10.2.

3. När det i förordning (EG) nr 2725/2000 hänvisas till Dublinkonventionen, skall denna hänvisning förstås som en hänvisning till den här förordningen.

Artikel 25

1. Varje tidsfrist som föreskrivs i denna förordning skall beräknas enligt följande:

a) När en frist uttryckt i dagar, veckor eller månader skall räknas från den tidpunkt då en händelse inträffar eller en åtgärd vidtas, inräknas inte i fristen den dag då händelsen inträffade eller åtgärden vidtogs.

b) En frist uttryckt i veckor eller månader skall löpa ut vid utgången av den dag i fristens sista vecka eller månad som infaller på samma veckodag eller samma datum som den dag då den händelse eller åtgärd från vilken fristen skall räknas inträffade eller vidtogs. Om en frist är uttryckt i månader och den dag då fristen skulle löpa ut inte förekommer i den sista månaden, skall fristen löpa ut vid utgången av den månadens sista dag.

c) Fristerna skall innefatta lördagar, söndagar och lagstadgade helgdagar i de berörda medlemsstaterna.

2. Framställningar och svar skall sändas på ett sådant sätt att mottagningsbevis erhålls.

Artikel 26

Bestämmelserna i denna förordning skall vad beträffar Republiken Frankrike endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Artikel 27

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 28

Kommissionen skall senast tre år efter den dag som avses i artikel 29 första stycket rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och föreslå eventuella nödvändiga ändringar.

Medlemsstaterna skall senast sex månader innan den fristen löper ut lämna kommissionen alla upplysningar som behövs för att utarbeta rapporten.

Efter att ha lagt fram den rapport som avses i första stycket skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning samtidigt som rapporterna om genomförandet av Eurodac enligt artikel 24.5 i förordning (EG) nr 2725/2000 läggs fram.

Artikel 29

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Förordningen skall tillämpas på asylansökningar som lämnas in från och med den första dagen i den sjätte månaden efter dess ikraftträdande och skall från och med den dagen gälla alla framställningar om övertagande eller återtagande av asylsökande, oberoende av när ansökan gjordes. Vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som lämnas in före detta datum skall avgöras enligt Dublinkonventionens kriterier.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 2003.

På rådets vägnar
N. CHRISTODOULAKIS
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 344/2003**av den 24 februari 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 februari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 24 februari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	74,5
	204	51,7
	212	129,8
	999	85,3
0707 00 05	052	144,2
	204	49,4
	220	221,4
	999	138,3
0709 10 00	220	87,3
	999	87,3
0709 90 70	052	139,9
	204	237,3
	999	188,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	52,3
	204	43,7
	212	53,4
	220	43,8
	624	68,6
	999	52,4
0805 20 10	204	98,8
	999	98,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	59,5
	204	107,3
	220	41,9
	464	129,2
	600	85,2
	624	82,9
	999	84,3
0805 50 10	052	50,3
	600	71,9
	999	61,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	115,6
	388	126,2
	400	89,3
	404	96,8
	512	89,0
	528	103,8
	720	98,0
	728	121,0
	999	105,0
	0808 20 50	388
400		110,1
512		71,5
528		72,9
720		56,7
999		78,1

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 345/2003

av den 24 februari 2003

om öppnande av en förmånstullkvot för import av rörråsocker med ursprung i AVS-länderna för leverans till raffinaderierna under perioden 1 mars 2003–30 juni 2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002⁽²⁾, särskilt artikel 23.2 och artikel 39.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en tillräcklig försörjning till gemenskapens raffinaderier föreskrivs i artikel 39 i förordning (EG) nr 1260/2001 att en särskild nedsatt avgift skall tas ut under regleringsåren 2001/2002–2005/2006 vid import av rörråsocker med ursprung i de länder med vilka gemenskapen har slutit avtal om leverans på förmånliga villkor. För närvarande har sådana avtal, genom rådets beslut 2001/870/EG⁽³⁾, slutits med å ena sidan de länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-länder) som undertecknat protokoll nr 3 om AVS-socker i bilaga V till AVS-EG-partnerskapsavtalet, och å andra sidan med Republiken Indien.
- (2) De kvantiteter särskilt förmånsocker som skall importeras bestäms i enlighet med artikel 39 på grundval av en årlig prognos inom gemenskapen. En sådan prognos har visat att det är nödvändigt att importera råsocker och att i detta läge öppna tullkvoter med särskild nedsatt avgift för regleringsåret 2002/2003, såsom föreskrivs i de tidigare nämnda avtalen, i syfte att täcka behoven hos gemenskapens raffinaderier under en del av detta regleringsår. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1096/2002⁽⁴⁾ har tullkvoter också öppnats för perioden 1 juli 2002–28 februari 2003. Eftersom prognoserna om rörråsockerproduktionen för regleringsåret 2002/2003 nu finns tillgängliga är det lämpligt att öppna en tullkvot för den andra delen av regleringsåret. Mot bakgrund av de uppskattade maximala raffineringsbehoven som fastställts av varje medlemsstat och de kvantiteter som enligt prognosen fattas, bör importtillstånd per medlemsstat för socker för raffinering föreskrivas för perioden 1 mars 2003–30 juni 2003.
- (3) I de avtal som ingåtts genom beslut 2001/870/EG föreskrivs att de berörda raffinaderierna skall betala ett lägsta inköpspris som motsvarar garantipriset för

råsocker, minskat med det anpassningsstöd som fastställts för regleringsåret i fråga. Detta minimipris bör alltså fastställas med hänsyn till de faktorer som är tillämpliga för regleringsåret 2002/2003.

- (4) Det bör preciseras att kommissionens förordning (EG) nr 2513/2001 av den 20 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för import inom tullkvoten inom ramen för förmånsavtalen om rörråsocker för raffinering⁽⁵⁾ skall tillämpas för den nya tullkvoten.
- (5) För att undvika ett avbrott i leveranserna bör det, för de kvantiteter som skall importeras enligt förordning (EG) nr 1096/2002 och för vilka licens ännu inte begärts den 1 mars 2003, föreskrivas att de berörda medlemsstaterna får utfärda motsvarande licenser efter detta datum under regleringsåret 2002/2003.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden 1 mars 2003–30 juni 2003 skall det inom ramen för beslut 2001/870/EG, för import av rörråsocker för raffinering enligt KN-nummer 1701 11 10, öppnas en tullkvot på 33 798 ton uttryckt som vitsocker med ursprung i AVS-länder.

Denna tullkvot skall ha löpnummer 09.4097.

Artikel 2

1. Den särskilda nedsatta avgiften per 100 kg råsocker av standardkvalitet för import av de kvantiteter som anges i artikel 1 skall vara 0 euro.

2. Det lägsta inköpspris som gemenskapens raffinaderier skall betala skall för den period som avses i artikel 1 vara 49,68 euro per 100 kg råsocker av standardkvalitet.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 325, 8.12.2001, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 166, 25.6.2002, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT L 339, 21.12.2001, s. 19.

Artikel 3

Importlicenser får utfärdas av medlemsstaterna inom ramen för den kvot som fastställs i artikel 1 och på de villkor som anges i artikel 2 för följande kvantiteter uttryckta i vitsocker:

- a) 10 713 ton för Finland,
- b) 5 126 ton för Frankrike (fastlandet),
- c) 13 082 ton för Portugal (fastlandet),
- d) 4 876 ton för Förenade kungariket.

Artikel 4

Förordning (EG) nr 2513/2001 skall tillämpas för den tullkvot som öppnats enligt den här förordningen.

Artikel 5

De medlemsstater som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 1096/2002 skall tillåtas att, för de kvantiteter som avses i nämnda artikel och för vilka importlicens inte begärts före den 1 mars 2003, utfärda sådana licenser för import och raffinering av dessa kvantiteter till och med den 30 juni 2003.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 346/2003

av den 24 februari 2003

om inledande av en stående anbudsinfordran för försäljning på gemenskapsmarknaden av ris som innehas av det franska interventionsorganet och som är avsett som foder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 8 b i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 75/91 av den 11 januari 1991 om fastställande av förfaranden och villkor för försäljning av paddyris som interventionsorganet innehar ⁽³⁾ föreskrivs bland annat att det ris som innehas av interventionsorganet skall försäljas genom anbudsinfordran och enligt sådana prisförhållanden att marknadsstörningar undviks.
- (2) Frankrike förfogar över interventionslager av ris som skördades före 1999 och det finns risk för att risets kvalitet försämras om lagringstiden förlängs ytterligare.
- (3) Försäljning av detta ris på de traditionella marknaderna inom gemenskapen skulle oundvikligen – med de aktuella produktionsförhållandena och med de medgivanden som beviljats för import av ris inom ramen för internationella avtal – leda till att motsvarande kvantitet köptes upp för intervention. Detta bör undvikas.
- (4) Inom djurfodarsektorn kan ris avsättas på vissa villkor.
- (5) För att se till att riset verkligen används till det angivna ändamålet bör det föreskrivas en särskild kontroll och att den anbudsgivare som fått anbudet skall ställa en säkerhet för vars frisläppande vissa villkor bör formuleras.
- (6) Anbudsgivarnas åtaganden bör betraktas som primära krav enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1932/1999 ⁽⁵⁾.

(7) I kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92 ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 770/96 ⁽⁷⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av interventionsprodukter. Det bör också anges förfaranden för spårbarhet av djurfoderprodukter.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det franska interventionsorganet skall inleda försäljning genom stående anbudsinfordran på gemenskapens inre marknad av en kvantitet ris från 1998 års skörd som anges i bilaga I och som det förfogar över, för att användas vid framställning av djurfoder (KN-nummer 2309).

Artikel 2

1. Försäljningen enligt artikel 1 skall ske enligt villkoren i förordning (EEG) nr 75/91.

Genom avvikelser från artikel 5 i denna förordning skall dock

- a) anbudet utformas på grundval av den faktiska kvaliteten hos det parti som anbudet avser,
- b) lägsta försäljningspris fastställas på en sådan nivå att det inte orsakar störningar på gemenskapsmarknaden för ris.

2. Anbudsgivarna skall åta sig

- a) om de är fodertillverkare:
  - att inom tre månader räknat från datum för kontraktstilldelningen använda det i kontraktet angivna riset till djurfoder, utom vid force majeure,
  - att omedelbart behandla riset enligt bilaga II eller bilaga III under behöriga myndigheters kontroll och på en plats som fastställts i samråd med dessa, så att risanvändningen kontrolleras och produkterna kan spåras,

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 9, 12.1.1991, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 240, 10.9.1999, s. 11.

⁽⁶⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

⁽⁷⁾ EGT L 104, 27.4.1996, s. 13.

- b) om de är riskvarnar:
- att inom två månader räknat från datum för kontraktstilldelningen behandla det i kontraktet angivna riset enligt bilaga III,
  - att inom fyra månader räknat från datum för kontraktstilldelningen blanda produkten i djurfoder, utom vid force majeure,
- c) att stå för kostnaderna för bearbetning av produkterna och deras hantering,
- d) att hålla lagerbokföring som gör det möjligt att kontrollera att de har fullgjort sina åtaganden.

Artikel 3

1. Det franska interventionsorganet skall minst åtta dagar före den sista dagen av den första fristen för anbudsinslämning offentliggöra tillkännagivandet om anbudsinfördran. Tillkännagivandet och alla ändringar i detta skall översändas till kommissionen innan det offentliggörs.
2. Tillkännagivandet om anbudsinfördran skall innehålla
  - a) ytterligare försäljningsvillkor, förenliga med denna förordning,
  - b) lagringsplatser samt lagerhållarnas namn och adress,
  - c) de behöriga myndigheter som ansvarar för kontrollen av anbudsförandet,
  - d) de viktigaste fysiska och tekniska kännetecknen för de olika partierna, som konstateras vid interventionsorganets uppköp eller vid senare kontroller.
3. Det franska interventionsorganet skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att ge de intresserade parterna möjlighet att bedöma kvaliteten hos det ris som utbjuds till försäljning, innan de lämnar anbud.

Artikel 4

1. Anbudet är bara giltigt om de åtföljs av
  - a) bevis på att anbudsgivaren ställt en säkerhet på 15 euro per ton,
  - b) bevis på att anbudsgivaren är fodertillverkare eller en riskvarn,
  - c) ett skriftligt åtagande från anbudsgivaren att senast två arbetsdagar efter det att beskedet om tilldelning mottagits ställa en säkerhet på ett belopp motsvarande skillnaden mellan interventionspriset för paddyris den dag då budet inlämnades, ökat med 15 euro, och det erbjudna rispriset per ton.
2. När anbudet lämnats får de varken ändras eller återtas.

Artikel 5

1. Tidsfristen för inlämnande av anbud för den första omgången skall fastställas till den 5 mars 2003, kl. 12 (lokal tid, Bryssel).

2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för de följande omgångarna skall löpa ut varje onsdag kl. 12 (lokal tid, Bryssel), med undantag för onsdagen den 16 och den 30 april 2003.
3. Tidsfristen för inlämnande av anbud för den sista omgången skall löpa ut den 21 maj 2003, kl. 12 (lokal tid, Bryssel).

Anbudet skall lämnas in till det franska interventionsorganet:

Office National Interprofessionnel des Céréales (ONIC)
Service Intervention
21 Av. Bosquet
F-75341 Paris Cedex 07
Telefon (33) 144 18 21 87
Fax (33) 144 18 20 80.

Artikel 6

Senast före kl. 10 (lokal tid, Bryssel) på torsdagen efter det att tidsfristen för anbudsinslämningen har löpt ut, skall det franska interventionsorganet meddela kommissionen vilka anbud som mottagits. De skall meddelas enligt blanketten i bilaga IV och på det sätt som anges i bilaga V. Uppgifter om vilka anbud som inte godkänts skall meddelas för sig. Här skall också anges varför de inte godkänts.

Artikel 7

Kommissionen skall fastställa lägsta försäljningspris eller besluta att avvisa de lämnade anbudet. Beslutet skall fattas enligt artikel 22 i förordning (EEG) nr 3072/95.

Artikel 8

Interventionsorganet skall utan dröjsmål meddela samtliga anbudsgivare resultatet av anbudsförandet.

Det skall inom tre arbetsdagar efter det att information utgått enligt första stycket skicka ett besked om tilldelning till anbudsgivarna, antingen via rekommenderat brev eller skriftlig telekommunikation.

Artikel 9

Den vars anbud antagits skall betala innan riset avhämtas och senast inom en månad från avsändningsdagen för beskedet enligt artikel 8 andra stycket. Han skall själv stå för alla risker och lagringskostnader för det ris som inte avhämtats under betalningsperioden.

Ris för vilket kontrakt tilldelats men som inte avhämtats inom betalningsfristen skall i alla avseenden anses ha lämnat lagret.

Om den antagne anbudsgivaren inte betalar inom tidsfristen enligt första stycket, skall interventionsorganet upphäva kontraktet, vid behov för de obetalda kvantiteterna.

Artikel 10

1. Säkerheten enligt artikel 4.1 c skall frisläppas för de kvantiteter för vilka

- a) inget kontrakt har tilldelats,
- b) försäljningspriset betalats inom den angivna tidsfristen och säkerhet har ställts enligt artikel 4.1 c.
- c) Säkerheten skall dock frisläppas i sin helhet
  - om bevis på att riset behandlats enligt bilaga II lämnas in och om minst 95 % av det fina brutna ris och/eller de kornfragment som erhållits blandats in,
  - om bevis på att riset behandlats enligt bilaga III lämnas in och om minst 95 % av det slipade ris som erhållits blandats in i foderblandningar.

2. Säkerheten enligt artikel 4.1 c skall frisläppas, proportionellt i förhållande till de nyttjade kvantiteterna, endast under förutsättning att interventionsorganet har genomfört alla kontroller som krävs för att försäkra sig om att produkten använts i enlighet med denna förordning.

3. Bevis på att riset blandats i djurfoder enligt den här förordningen skall uppvisas i enlighet med förordning (EEG) nr 3002/92.

Artikel 11

Den skyldighet som avses i artikel 2.2 skall anses som ett primärt krav enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

Artikel 12

Utöver uppgifterna enligt förordning (EEG) nr 3002/92 skall fält 104 i kontroll exemplet T 5 fyllas i med en eller flera av följande uppgifter:

- Destinos a la transformación [Reglamento (CE) n° 346/2003]
- Til forarbejdning (forordning (EF) nr. 346/2003)
- Zur Verarbeitung bestimmt (Verordnung (EG) Nr. 346/2003)
- Προορίζονται για μεταποίηση [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 346/2003]
- For processing (Regulation (EC) No 346/2003)
- Destinées à la transformation [règlement (CE) n° 346/2003]
- Destinate alla trasformazione [regolamento (CE) n. 346/2003]
- Bestemd om te worden verwerkt (Verordening (EG) nr. 346/2003)
- Para transformação [Regulamento (CE) n.º 346/2003]
- Tarkoitettu jalostukseen (Asetus (EY) N:o 346/2003)
- För bearbetning (förordning (EG) nr 346/2003)

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

BILAGA I

(ton)

Lagringsort	Kvantitet
Région Marseille: Arles	740 1 542,040
Région Lyon: Salaise/Sanne	3 843,660
Région Montpellier: Saint Gilles	520
Totalt	6 645,700

BILAGA II

Behandling som föreskrivs i artikel 2.2 a andra strecksatsen

Vid övertagandet skall riset behandlas på följande sätt:

1. Riset skall vara skalat och brutet på ett sätt som gör att det produceras fint brutet ris och/eller rårísfragment enligt definitionerna i bilagan till förordning (EG) nr 3073/95, motsvarande minst 77 % av paddyrisets vikt.
2. Den produkt som erhålls efter bearbetning (utom skalet) skall för att kunna identifieras spåras med hjälp av färgämnen "E131 patentblått V" eller "E 142 grön S".

BILAGA III

Behandling som föreskrivs i artikel 2.2 a andra strecksatsen och 2.2 b första strecksatsen

1. Riset skall bearbetas så att det produceras slipat ris, motsvarande minst 70 % av paddyrisets vikt.

Det slipade riset skall

- innehålla en andel hela korn motsvarande den andel som konstaterades i det representativa prov som togs vid övertagandet av det ris som tilldelats,
  - uppvisa samma kännetecken och vara av samma sort som det ris som tilldelats.
2. Den produkt som erhålls efter bearbetning skall för att kunna identifieras spåras med hjälp av färgämnen "E131 patentblått V" eller "E 142 grön S".

BILAGA IV

Stående anbudsfordran för försäljning av 6 646 ton ris, avsett som djurfoder, som innehas av det franska interventionsorganet

(Förordning (EG) nr 346/2003)

1	2	3	4
Anbudsgivare nr	Parti nr	Kvantitet	Anbudspris (euro/ton)
1			
2			
3			
etc.			

BILAGA V

Blanketten i bilaga IV skall skickas till GD AGRI i Bryssel:

per fax (32-2) 296 60 21
(32-2) 295 25 15

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 februari 2003

om finansiellt gemenskapsstöd under 2003 till verksamheten vid vissa av gemenskapens referenslaboratorier inom veterinärområdet (resthalter)

[delgivet med nr K(2003) 556]

(Endast de tyska, franska, italienska och nederländska texterna är giltiga)

(2003/124/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 2001/572/EG⁽²⁾, särskilt artikel 28.2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Ett finansiellt gemenskapsstöd bör beviljas gemenskapens referenslaboratorier som har utsetts till att på gemenskapsnivå fullgöra de uppgifter och åligganden som fastställs i rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav⁽³⁾.
- (2) Finansiellt stöd från gemenskapen bör beviljas på villkor att de planerade åtgärderna genomförs på ett effektivt sätt och att myndigheterna tillhandahåller alla nödvändiga uppgifter inom de fastställda tidsfristerna.
- (3) Av budgetskäl bör gemenskapsstödet beviljas för en period på ett år.
- (4) Ytterligare finansiellt stöd för att anordna årliga seminarier inom de områden för vilka gemenskapens referenslaboratorier är ansvariga kan beviljas under samma period.
- (5) Enligt artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999⁽⁴⁾ skall veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder som vidtas i enlighet med gemenskapsbestämmelserna

finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Den finansiella kontrollen skall regleras genom artiklarna 8 och 9 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999.

- (6) I kommissionens förordning (EG) nr 324/2003⁽⁵⁾ fastställs de stödberättigande utgifterna för de gemenskapsreferenslaboratorier som får finansiellt stöd enligt artikel 28 i beslut 90/424/EEG samt de förfaranden som gäller för rapportering av utgifter och revision.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall bevilja Nederländerna finansiellt stöd för de uppgifter och åligganden som avses i kapitel 2 i bilaga V till direktiv 96/23/EG och som skall utföras av Rijksinstituut voor de Volksgezondheid en Milieuhygiëne, Bilthoven, Nederländerna, i syfte att upptäcka resthalter av vissa ämnen.
2. Gemenskapens finansiella stöd skall fastställas till högst 410 000 euro för perioden från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2003.
3. Gemenskapens finansiella stöd för att anordna ett tekniskt seminarium skall fastställas till högst 20 000 euro.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 203, 28.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽⁵⁾ EUT L 47, 21.2.2003, s. 14.

Artikel 2

1. Gemenskapen skall bevilja Frankrike finansiellt stöd för de uppgifter och åligganden som avses i kapitel 2 i bilaga V till direktiv 96/23/EG och som skall utföras av Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants de L'Agence Française de Sécurité Sanitaire des aliments, (tidigare Laboratoire des médicaments vétérinaires), Fougères, Frankrike, i syfte att upptäcka resthalter av vissa ämnen.

2. Gemenskapens finansiella stöd skall fastställas till högst 410 000 euro för perioden från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2003.

3. Gemenskapens finansiella stöd för att anordna ett tekniskt seminarium skall fastställas till högst 28 000 euro.

Artikel 3

1. Gemenskapen skall bevilja Tyskland finansiellt stöd för de uppgifter och åligganden som avses i kapitel 2 i bilaga V till direktiv 96/23/EG och som skall utföras av Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (tidigare Bundesinstitut für gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin), Berlin, Tyskland, i syfte att upptäcka resthalter av vissa ämnen.

2. Gemenskapens finansiella stöd skall fastställas till högst 410 000 euro för perioden från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2003.

3. Gemenskapens finansiella stöd för att anordna ett tekniskt seminarium skall fastställas till högst 22 000 euro.

Artikel 4

1. Gemenskapen skall bevilja Italien finansiellt stöd för de uppgifter och åligganden som avses i kapitel 2 i bilaga V till direktiv 96/23/EG och som skall utföras av Istituto Superiore di Sanità, Rom, Italien, i syfte att upptäcka resthalter av vissa ämnen.

2. Gemenskapens finansiella stöd skall fastställas till högst 410 000 euro för perioden från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2003.

3. Gemenskapens finansiella stöd för att anordna två tekniska seminarier skall fastställas till högst 32 000 euro.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Republiken Italien och Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 24 februari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 februari 2003

om finansiellt stöd från gemenskapen för 2003 till verksamheten vid vissa av gemenskapens referenslaboratorier på området djurhälsa och levande djur

[delgivet med nr K(2003) 562]

(Endast de danska, engelska, franska, tyska, spanska och svenska texterna är giltiga)

(2003/125/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 2001/572/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 28.2 i detta, och

av följande skäl:

(1) Finansiellt stöd från gemenskapen bör beviljas till verksamheten vid de av gemenskapens referenslaboratorier som av gemenskapen har utsetts till att fullgöra de uppgifter och åligganden som fastställs i följande direktiv och beslut:

- Rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapens åtgärder för bekämpning av klassisk svinpest ⁽³⁾.
- Rådets direktiv 92/66/EEG av den 14 juli 1992 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av Newcastlesjukan ⁽⁴⁾, senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Sverige och Finland.
- Rådets direktiv 92/40/EEG av den 19 maj 1992 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa ⁽⁵⁾, senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Sverige och Finland.
- Rådets direktiv 92/119/EEG av den 17 december 1992 om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinjsjuka ⁽⁶⁾, senast ändrat genom direktiv 2002/60/EG ⁽⁷⁾.
- Rådets direktiv 93/53/EEG av den 24 juni 1993 om gemenskapens minimiåtgärder för bekämpning av vissa fisksjukdomar ⁽⁸⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 2001/288/EG ⁽⁹⁾.

— Rådets direktiv 95/70/EG av den 22 december 1995 om gemenskapens minimiåtgärder för kontroll av vissa sjukdomar hos musslor ⁽¹⁰⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 2001/293/EG ⁽¹¹⁾.

— Rådets direktiv 92/35/EEG av den 29 april 1992 om kontrollregler och åtgärder för bekämpning av afrikansk hästpest ⁽¹²⁾, senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Sverige och Finland.

— Rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue ⁽¹³⁾.

— Rådets beslut 2000/258/EG av den 20 mars 2000 om att utse ett särskilt institut med ansvar för att fastställa de kriterier som behövs för att standardisera serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet ⁽¹⁴⁾.

— Rådets direktiv 2002/60/EG av den 27 juni 2002 om särskilda bestämmelser för bekämpning av afrikansk svinpest och om ändring av direktiv 92/119/EEG beträffande Teschensjuka och afrikansk svinpest ⁽¹⁵⁾.

— Rådets beslut 96/463/EG av den 23 juli 1996 om att utse ett referensorgan som skall ansvara för samarbetet vid harmoniseringen av provtagningsmetoderna och bedömningen av resultaten hos renrasiga avelsdjur av nötkreatur ⁽¹⁶⁾.

(2) Det finansiella stödet från gemenskapen skall beviljas under förutsättning att de planerade åtgärderna genomförs effektivt och att myndigheterna lämnar all nödvändig information inom fastställda tidsfrister.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 203, 28.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 260, 5.9.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 167, 22.6.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 69.

⁽⁷⁾ EGT L 192, 20.7.2002, s. 27.

⁽⁸⁾ EGT L 175, 19.7.1993, s. 23.

⁽⁹⁾ EGT L 99, 10.4.2001, s. 11.

⁽¹⁰⁾ EGT L 332, 30.12.1995, s. 33.

⁽¹¹⁾ EGT L 100, 11.4.2001, s. 30.

⁽¹²⁾ EGT L 157, 10.6.1992, s. 19.

⁽¹³⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 74.

⁽¹⁴⁾ EGT L 79, 30.3.2000, s. 40.

⁽¹⁵⁾ EGT L 192, 20.7.2002, s. 27.

⁽¹⁶⁾ EGT L 192, 2.8.1996, s. 19.

- (3) Av budgetskäl bör gemenskapsstödet beviljas för en period på ett år.
- (4) I ett fall bör det under samma period beviljas ytterligare finansiellt stöd till anordnandet av en årlig workshop om ämnen på gemenskapens referenslaboratoriernas ansvarsområde.
- (5) Enligt artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽¹⁾ skall veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder som vidtas enligt gemenskapsbestämmelser finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Finansiella kontroller skall göras i enlighet med artiklarna 8 och 9 i förordning (EG) nr 1258/1999.
- (6) Genom kommissionens förordning (EG) nr 324/2003 ⁽²⁾ fastställs vilka utgifter som är stödberättigande för de av gemenskapens referenslaboratorier som erhåller finansiellt stöd enligt artikel 28 i beslut 90/424/EEG samt vilka förfaranden som skall gälla för föreläggande av utgifter för utbetalning och revision.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Tyskland för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga IV till direktiv 2001/89/EG och som skall fullgöras av Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule, Hannover, Tyskland, när det gäller klassisk svinpest.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 190 000 euro. Gemenskapens stöd till anordnandet av en teknisk seminarium om metoder för diagnosticering av klassisk svinpest skall uppgå till högst 20 000 euro.

Artikel 2

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Förenade kungariket för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga V till direktiv 92/66/EEG och som skall fullgöras av Central Veterinary Laboratory, Addlestone, Förenade kungariket, när det gäller Newcastle sjukdom.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 60 000 euro.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EUT L 47, 21.2.2003, s. 14.

Artikel 3

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Förenade kungariket för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga V till direktiv 92/40/EEG och som skall fullgöras av Central Veterinary Laboratory, Addlestone, Förenade kungariket, när det gäller aviär influensa.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 120 000 euro.

Artikel 4

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Förenade kungariket för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga III till direktiv 92/119/EEG och som skall fullgöras av Pirbright Laboratory, Förenade kungariket, när det gäller vesikulär svinsjuka.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 95 000 euro.

Artikel 5

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Danmark för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga C till direktiv 93/53/EEG och som skall fullgöras av Danmarks Veterinærinstitut, Århus, Danmark, när det gäller fisksjukdomar.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 135 000 euro.

Artikel 6

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Frankrike för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga B till direktiv 95/70/EG och som skall fullgöras av IFREMER, La Tremblade, Frankrike, när det gäller sjukdomar hos musslor.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 85 000 euro.

Artikel 7

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Spanien för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga I till direktiv 92/35/EEG och som skall fullgöras av Laboratorio de sanidad y producción animal, Algete, Spanien, när det gäller afrikansk hästpest.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 45 000 euro.

Artikel 8

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Förenade kungariket för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga II till direktiv 2000/75/EG och som skall fullgöras av Pirbright Laboratory, Förenade kungariket, när det gäller bluetongue.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 120 000 euro.

Artikel 9

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Frankrike för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga II till rådets beslut 2000/258/EG och som skall fullgöras av AFSSA, Nancy, Frankrike, när det gäller rabies-serologi.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 130 000 euro.

Artikel 10

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Spanien för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga V till direktiv 2002/60/EG och som skall fullgöras av Centro de Investigación en Sanidad Animal, Valdeolmos, Madrid, Spanien, när det gäller afrikansk svinpest.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 100 000 euro.

Artikel 11

Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Sverige för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga II till beslut 96/463/EG och som skall fullgöras av Interbull Centre, Uppsala, Sverige, i syfte att harmonisera de olika metoderna för testning och för resultatbedömning beträffande tester för renrasiga nötkreatur som används för avel.

Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2003 skall uppgå till högst 60 000 euro.

Artikel 12

Detta beslut riktar sig till Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 24 februari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 februari 2003

om finansiellt stöd från gemenskapen till verksamheten vid vissa av gemenskapens referenslaboratorier inom veterinärområdet (biologiska risker) för år 2003

[delgivet med nr K(2003) 565]

(Endast de spanska, tyska, engelska, franska och nederländska texterna är giltiga)

(2003/126/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 2001/572/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 28.2 i detta, och

av följande skäl:

(1) Ett finansiellt gemenskapsstöd bör beviljas gemenskapens referenslaboratorier som har utsetts till att fullgöra de uppgifter och åligganden som fastställs i följande direktiv, beslut och förordningar:

— Rådets direktiv 92/46/EEG av den 16 juni 1992 om fastställande av hygienregler för produktion och utsläppande på marknaden av rå mjölk, värmebehandlad mjölk och mjölkbaserade produkter ⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 96/23/EG ⁽⁴⁾.— Rådets direktiv 92/117/EEG av den 17 december 1992 om skyddsåtgärder mot specifika zoonoser och zoonotiska agenser hos djur och animaliska produkter för att förhindra utbrott av livsmedelsburna infektioner och förgiftningar ⁽⁵⁾, senast ändrat genom direktiv 1999/72/EG ⁽⁶⁾.— Rådets beslut 93/383/EEG av den 14 juni 1993 om referenslaboratorier för kontroll av marina biotoxiner ⁽⁷⁾, senast ändrat genom beslut 1999/312/EG ⁽⁸⁾.— Rådets beslut 1999/313/EG av den 29 april 1999 om referenslaboratorier för kontroll av bakteriell och viral kontamination av tvåskalkiga blötdjur ⁽⁹⁾.

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrot-

ning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1494/2002 ⁽¹¹⁾.

(2) Finansiellt stöd från gemenskapen bör beviljas på villkor att de planerade åtgärderna genomförs på ett effektivt sätt och att myndigheterna tillhandahåller alla nödvändiga uppgifter inom de fastställda tidsfristerna.

(3) Av budgetskäl bör det finansiella gemenskapsstödet beviljas för en period på ett år.

(4) Ytterligare finansiellt stöd för att anordna årliga seminarier inom de områden för vilka gemenskapens referenslaboratorier är ansvariga kan beviljas under samma period.

(5) De arbetsprogram och de preliminära budgetar som lagts fram av gemenskapens referenslaboratorier för 2003 har utvärderats av kommissionens avdelningar.

(6) Enligt artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽¹²⁾ skall veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder som vidtas i enlighet med gemenskapsbestämmelserna finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Den finansiella kontrollen skall regleras genom artiklarna 8 och 9 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999.(7) I kommissionens förordning (EG) nr 324/2003 ⁽¹³⁾ fastställs de stödberättigande utgifterna för de gemenskapsreferenslaboratorier som får finansiellt stöd enligt artikel 28 i beslut 90/424/EEG samt de förfaranden som gäller för rapportering av utgifter och revision.

(8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.⁽²⁾ EGT L 203, 28.7.2001, s. 16.⁽³⁾ EGT L 268, 14.9.1992, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.⁽⁵⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 38.⁽⁶⁾ EGT L 210, 10.8.1999, s. 12.⁽⁷⁾ EGT L 166, 8.7.1993, s. 31.⁽⁸⁾ EGT L 120, 8.5.1999, s. 37.⁽⁹⁾ EGT L 120, 8.5.1999, s. 40.⁽¹⁰⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.⁽¹¹⁾ EGT L 225, 22.8.2002, s. 3.⁽¹²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.⁽¹³⁾ EUT L 47, 21.2.2003, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall bevilja Frankrike finansiellt stöd för de uppgifter och åligganden som skall utföras i fråga om analys och test av mjölk och mjölkbaserade produkter vid Laboratoire d'Etudes et de Recherches sur l'Hygiène et la Qualité des Aliments vid Laboratoire de l'Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (tidigare Laboratoire Central d'Hygiène Alimentaire) i Maisons-Alfort, Frankrike, i enlighet med kapitel II i bilaga D till direktiv 92/46/EEG.

2. Det finansiella stödet skall fastställas till högst 155 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2003.

3. Gemenskapens finansiella stöd för att anordna ett tekniskt seminarium skall fastställas till högst 18 000 euro.

Artikel 2

1. Gemenskapen skall bevilja Tyskland finansiellt stöd för de uppgifter och åligganden som skall utföras i fråga om zoonosers epidemiologi vid Bundesinstitut für Risikobewertung (tidigare Bundesinstitut für gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin) i Berlin, Tyskland, i enlighet med kapitel II i bilaga IV till direktiv 92/117/EEG.

2. Det finansiella stödet skall fastställas till högst 150 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2003.

3. Gemenskapens finansiella stöd för att anordna ett tekniskt seminarium skall fastställas till högst 38 000 euro.

Artikel 3

1. Gemenskapen skall bevilja Nederländerna finansiellt stöd för de uppgifter och åligganden som skall utföras i fråga om salmonella vid Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu i Bilthoven, Nederländerna, i enlighet med kapitel II i bilaga IV till direktiv 92/117/EEG.

2. Det finansiella stödet skall fastställas till högst 150 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2003.

3. Gemenskapens finansiella stöd för att anordna ett tekniskt seminarium skall fastställas till högst 26 000 euro.

Artikel 4

1. Gemenskapen skall bevilja Spanien finansiellt stöd för de uppgifter och åligganden som skall utföras i fråga om kontroll av marina biotoxiner vid Laboratorio de biotoxinas marinas del Area de Sanidad i Vigo, Spanien, i enlighet med artikel 5 i beslut 93/383/EEG.

2. Det finansiella stödet skall fastställas till högst 110 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2003.

3. Gemenskapens finansiella stöd för att anordna ett tekniskt seminarium skall fastställas till högst 19 000 euro.

Artikel 5

1. Gemenskapen skall bevilja Förenade kungariket finansiellt stöd för de uppgifter och åligganden som skall utföras i fråga om kontroll av bakteriell och viral kontamination av tvåskaliga blötdjur vid laboratoriet i Center for Environment, Fisheries & Aquaculture Science i Weymouth, Förenade kungariket, i enlighet med artikel 4 i beslut 1999/313/EG.

2. Det finansiella stödet skall fastställas till högst 140 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2003.

3. Gemenskapens finansiella stöd för att anordna ett tekniskt seminarium skall fastställas till högst 26 000 euro.

Artikel 6

1. Gemenskapen skall bevilja Förenade kungariket finansiellt stöd för de uppgifter och åligganden som skall utföras i fråga om kontroll av transmissibla spongiforma encefalopatier vid laboratoriet i Veterinary Laboratories Agency i Addlestone, Förenade kungariket, i enlighet med kapitel B i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001.

2. Det finansiella stödet skall fastställas till högst 360 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2003.

3. Gemenskapens finansiella stöd för att anordna ett tekniskt seminarium skall fastställas till högst 52 000 euro.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 24 februari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 februari 2003

om ändring av beslut 2001/218/EG om att ålägga medlemsstaterna att tillfälligt vidta ytterligare åtgärder mot spridningen av *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Bührer) Nickle *et al.* (tallvedsnematoden) när det gäller andra områden i Portugal än sådana där det är känt att den inte förekommer

[delgivet med nr K(2003) 581]

(2003/127/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 2002/89/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 16.3 i detta, och

av följande skäl:

(1) Genom kommissionens beslut 2001/218/EG av den 12 mars 2001 ⁽³⁾, ändrat genom beslut 2002/124/EG ⁽⁴⁾, åläggs medlemsstaterna att vidta ytterligare åtgärder mot spridningen av *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Bührer) Nickle *et al.* (tallvedsnematoden) när det gäller andra områden i Portugal än sådana där det är känt att den inte förekommer.

(2) På grundval av ytterligare en utvärdering som gjordes av kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor i april 2002 samt ytterligare uppgifter som lämnats av Portugal tycks det visa sig att till följd av tillämpningen av ett utrotningsprogram är spridningen av tallvedsnematoden fortfarande begränsad till det avgränsade området i Portugal. Vid kontroller i de områdena fanns det emellertid fortfarande träd som visade symtom på angrepp av den.

(3) Vid officiella kontroller som genomförts 2002 av de andra medlemsstaterna på virke, ren bark och växter av sorterna *Abies* Mill., *Cedrus* Trew, *Larix* Mill., *Picea* A. Dietr., *Pinus* L., *Pseudotsuga* Carr. och *Tsuga* Carr. med ursprung i Portugal, har inget av de prov som tagits visat positivt resultat för tallvedsnematoden.

(4) Portugal måste därför fortsätta att vidta särskilda åtgärder och lägga fram en utrotningsplan på medellång sikt för att få kontroll över spridningen av tallvedsnematoden med målsättningen att utrota den. Det kan också vara nödvändigt för de andra medlemsstaterna att fortsätta att vidta ytterligare åtgärder för att skydda sina länder från tallvedsnematoden. Resultaten av de särskilda åtgärderna och verkställandet av utrotningsplanen skall utvärderas fortlöpande och anpassas vid behov.

(5) Särskilda arrangemang bör göras för att flytta flis från symptomfria träd som har testats negativt med avseende på förekomst av tallvedsnematoden i andra områden i Portugal än det avgränsade.

(6) Bestämmelserna i kontrollanmälan när det gäller tallvedsnematoden som utförts i medlemsstaterna för andra medlemsstaters och kommissionens räkning bör förtydligas.

(7) Beslut 2001/218/EG bör därför utökas till en begränsad period som tar slut den 31 mars 2005 och ändras i överensstämmelse med detta.

(8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2001/218/EG ändras enligt följande:

1. I artikel 2 skall följande ändras:

i) I första stycket skall "28 februari 2003" ersättas med "31 mars 2005".

ii) Efter andra stycket skall följande stycke läggas till:

"Senast den 15 mars 2003 skall Portugal lägga fram en utrotningsplan på medellång sikt för att få kontroll över spridningen av tallvedsnematoden i syfte att utrota den."

2. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

i) I första stycket skall "ärligen" läggas till före "göra officiella kontroller med avseende på tallvedsnematoden".

ii) Andra stycket skall ersättas med följande:

"Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16.1 i direktiv 2000/29/EG där resultatet av de kontroller som avses i första stycket visar att tallvedsnematoden förekommer i områden där den tidigare inte påträffats skall sådana kontrollresultatet anmälas till övriga medlemsstater samt till kommissionen före den 15 november 2003 respektive den 15 november 2004."

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 355, 30.12.2002, s. 45.

⁽³⁾ EGT L 81, 21.3.2001, s. 34.

⁽⁴⁾ EGT L 45, 15.2.2002, s. 56.

3. I artikel 5 första stycket skall "20 km" ersättas med "20 kilometers bredd".
4. I artikel 6 ersätts "15 december 2002" med "15 januari 2004 respektive 15 januari 2005".
5. Bilagan ändras på följande sätt:
- i) Punkt 2 b ii skall ersättas med följande:
- "ii) kommer från andra träd än de som avses i i skall officiellt kontrolleras på förekomst av tallvedsnematoden och *Monochamus* spp. Om förekomst av tallvedsnematoden och *Monochamus* spp. blir bekräftat skall virket behandlas enligt de bestämmelser som avses i i. Om förekomst av tallvedsnematoden och *Monochamus* spp. blir vederlagt får virket under officiell kontroll flyttas till en bearbetningsanläggning för att sedan användas som byggnadsvirke, eller, genom undantag flyttas till andra områden i Portugal än de avgränsade områdena och under officiell kontroll till de godkända bearbetningsanläggningar som anmälts till kommissionen där virket eller flis från det virket mellan den 1 november och den 1 april antingen skall
- när det gäller flis, användas för industriändamål vid en sådan godkänd bearbetningsanläggning, eller
  - när det gäller virke
    - värmebehandlas så att träkärnan uppnår en temperatur av 56 °C i minst 30 minuter. Sådant värmebehandlat virke får endast flyttas om det åtföljs av ett växtpass, eller
    - flisas och desinficeras för att säkerställa att det är fritt från levande tallvedsnematoder. Sådant desinficerat virke får endast flyttas om det åtföljs av ett växtpass, eller
- flisas och användas för industriändamål på anläggningen, eller
- under officiell kontroll flyttas till en anläggning där virket antingen skall
- värmebehandlas så att träkärnan uppnår en temperatur av 56 °C i minst 30 minuter, eller
  - flisas och desinficeras för att säkerställa att det är fritt från levande tallvedsnematoder, eller
  - flisas och användas för industriändamål."
- ii) I punkt 2 c ii skall första strecksatsen ersättas med följande:
- "— officiellt kontrolleras på förekomst av tallvedsnematoden och *Monochamus* spp. Om förekomst av tallvedsnematoden och *Monochamus* spp. blir bekräftat skall virket behandlas enligt de bestämmelser som avses i i. Om förekomst av tallvedsnematoden och *Monochamus* spp. blir vederlagt får virket under officiell kontroll flyttas till en bearbetningsanläggning för att sedan användas som byggnadsvirke, eller,".

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 februari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen